

Observatoriulu ese de doue ori in septemana, Mercuria si Sambat'a.

Pretulu

pentru Sibiu pe 1 anu intregu 7 fl., pe 6 luni 3 fl. 50 cr., dusa la casa cu 1 fl. mai multu pe anu; — trimisu cu post'a in laintrulu monarchiei pe 1 anu intregu 8 fl., pe 6 luni 4 fl. — In strainatate pe 1 anu 10 fl. séu 22 franci, pe 6 luni 5 fl. séu 11 franci. — Numeri singuratici se dau câte cu 10 cr.

OBSERVATORIULU

Diariu politicu, national-economicu si literariu.

Anulu IV.

Ori-ce inserate,

se platescu pe serie séu linia, cu litere merunte garmondu, la prim'a publicare câte 7 cr., la a dou'a si a trei'a câte 6 cr. v. a. si preste aceea 30 cr. de timbru la tesaurulu publicu.

Prenumeratiunile se potu face in modulu celu mai usioru prin assemnatiunile postei statului, adressate de a dreptulu la Redactiunea Diariului

„Observatoriulu“ in Sibiu.

Nr. 31.

— Sibiu, Mercuri 15/27 Aprile. —

1881.

Conversiunea rentei de aur a Ungariei.

Se scie că ministrulu de finantie dlu Szapari au prezentatu dietei pestane proiectulu de lege prin care se intentionédia conversiunea rentei de aur cu 6% dupa datorita de 400 milióne fl. in renta de aur cu 4%. Operatiunea s'ar face simplu asia, că in unu terminu fixu voru fi conchiemate tóte obligatiunile vechi si preschimbate cu noue cu dobanda — sau renta — 4%.

Detinetoriloru de obligatiuni vechi cari nu voescu preschimbarea in sensulu proiectulu de lege li se promite solvirea sumei nominale.

Conversiunea in sensu finantie insemnédia a solvi o datorie veche cu dobande ingreunatóre, prin o noua detorie cu dobande mai putinu ingreunatóre, prin urmare insemnédia că datorasiulu ne mai potendu solvi conformu obligamentulu primitu asuprasi, sistédia unilateralmente o partiale platire.

Conversiunea este fórté usitata in tóte statele că-ci mai tóte statele europene apasate de enormele spese pentru intretinerea armatelor, paharulu s'a umplutu si pungile contribuentiloru golinduse, scaparea o afla in scurtarea creditoriloru.

Ungari'a cu derutele ei finantie si cu nemul-tumirea nationalitatiloru adeca a marei majoritati a poporatiunei ei — nu au cutediatu a apela de a dreptulu la capitalele europene cum facu de exemplu statele apusene, cum face chiaru si regatulul Romani'a in asemenea casu, ci isi ea de nou refugiulu la jidovulu curtii in a carui pun-ga va merge fara multa munca si truda — o insem-nata parte din noua datorie sub titlu de provisiune, diferentia intre cursulu fixatu si cursulu notandu la bursa etc.

Pentru că se se póta preschimba respective solvi cele 400 milióne fl. in aur, statulu esmite obligatiuni noue in valóre nominale de 545 mil. fl. cu cursulu fixatu de 74.5% si renta 4% in aur; dupa declaratiunea ministrulu de finantie castigulu speratu din acésta operatiune ar fi de 2.2 milióne prin urmare statulu ar solvi anualu dupa cele 400 milióne resp. 545 milióne in venitoriu in locu de 24 mil. numai 21 mil. 800 de mii fl. in aur.

In tóta privintia unu insemnatu castigu pe contulu creditoriloru, inse urmarile acestei usiurari a sarcinii contribuentiloru nu preste multu voru remanea tocmă fara nici unu efectu, că-ci deficitele permanente ceru imprumuturi noue si paruta usiurare va fi subsituata prin noue greutati.

Ori câtu voescé jurnalistica ungurésca oficiósa a esplica reusita acestei operatiuni in favórea creditoriloru statulu ungurescu, trebue inse a nu lasa dinaintea ochiloru acea inprejurare, cumcă obligatiunile unui statulu nu sunt alta de câtu asemnari la pun-ga privatoriloru, a cetatieniloru sei si candu pun-ga acésta devine din ce in ce mai góla, scade si trebue se scada si creditulu statulu. Candu inse contributiunea se mai póte scóte numai cu executiune atacandu chiaru si capitalulu cetatieniloru, — abstragendu dela o rea si condannabile administratiune — astfelu de statulu nu se póte lauda cu creditulu publicu.

Că Ungari'a a potutu intre astfelu de inpregiurari incheia o operatiune finantie favorabile — jurnalistica independenta o ascrie număróseloru de milióne din tierile apusene ce isi cauta plasarea loru si cu dobande relative mai mici.

Joanu Romanu.

Lupt'a pentru dreptu.

De Dr. Rudolf de Jhering.

In lupta iti vei aflá dreptulu!

(Urmare si fine.)

Dreptulu e unu idealismu, ori-cátu de paradoxale s'ar paré acésta. Nu idealismulu fantasiei, ci alu caracterulu, adeca alu omulu care se simte că tinta sa propria si desconsidera pe tóte celelalte candu e violatu in acestu sanctuaru alu seu.

Ce'i pésa daca acea violare e causata de unu individulu, de propriu gubernu séu de unu poporu strainu? De resistentia ce opune acestoru violari n'are se decida persóna violatorelui, ci energia simtiului seu de dreptu, fortia morale cu care e deprinsu se se apere insusi. De aceea este eternu adeverulu că *positiunea politica a unui poporu,*

inaintru si in afara, corespunde totudeauna fortiei sale morale.

Chin'a, cu bambusulu si cu sutele'i de milióne, nu va ocupá nici-odata intre natiuni rangulu respectatu de care se bucura de exemplu Elveti'a.

Natura Elvetianiloru negresitu, din punctulu de vedere alu artei si alu poesiei, nu e nicidecum ideale: din contra e sobria si practica cá a Romaniloru. Dara, in intielesulu ce-amu datu pàna acum cuventulu relativu la dreptu, se póte aplicá Elvetianulu totu asia de bine cá si Englesulu.

Acestu idealismulu alu simtiului sanetosu de dreptu si-ar surpa temelia, daca s'ar margini numai in apararea dreptulu propriu si nu s'ar mai interesa si de sustinerea dreptulu si a ordinii. Nu scie numai că in dreptulu seu apara dreptulu, ci si că in dreptulu isi apara dreptulu seu.

Intr'o comunitate, unde acésta convictiune pentru o legalitate severa e predominante, in zadaru va vrea cineva se gasésca acele aparintie intristatóre, ce se potu observá atátu de desu in alte parti, cá massa poporulu — candu autoritatea séu legea urmaresce pe culpabile séu vrea se'lu bage in temnitia, — se se arunce in partea celui din urma, cu alte cuvinte se considere poterea statulu cá unu inamicu naturale alu poporulu.

Acolo scie fiacre că obiectulu dreptulu e si alu seu si că cu culpabilele nu simpathiséda de câtu érasí numai culpabilele, éra nu celu onestu; acesta, din contra, sare in ajutorulu politiei si alu autoritatii.

Credemu de prisosu a inbraca in cuvinte con-secentiele ce urmédia din cele espuse. Ele se potu esprime simplu in cele urmatóre:

Pentru unu statulu care vrea se fia respectatu in afara, puternicu si neclatinatu inaintru, nu esiste unu bunu mai pretiosu, pe care trebue se'lu apere si se'lu cultive, de câtu *simtiulu nationale de dreptu.*

Acésta ingrijire e o cestiune din cele mai inalte si mai inportante din pedagogia politica. In simtiulu de dreptu necoruptu si puternicu alu individulu in parte, statulu posedea cea mai bogata sorginte, cea mai sicura garantia a esistentiei sale, atátu esterna, câtu si interna.

Foisiór'a „Observatoriului“.

I. Bucuresciulu la inceputu.*)

Nu ve potu spune cu certitudine daca capitala nóstra a esitu dintr'o coliba de ciobanu sau dintr'unu palatu domnescu; daca Bucuru era Radu sau Ilaru,**) Imperatu, domnu sau simplu muritoru, daca acestu orasiu datoaresce importantia ce a dobanditu lui Radu celu frumosu sau vailoru care ducu Colintina, Sabaru, Ciorogarla si Ilfov, cu Dimbovitia cu totu, in Argesiu, formandu in grindulu loru unu felu de palnie in care se scurgu productele si marfurile impreuna cu patimile bune si rele ale poporatiuniloru; in care inteligentia, activitatea si virtutea dau peptu cu prostia, cu lenea si cu vitulu; o positiune geographica de aceea care facu orasiela cele mari si capitalele de state. Se scie inse că inca de prin secolulu alu XVI-lea acestu orasiu

*) In semestru II din anulu trecut amu datu descriptiunea topografica si statistica a capitalei Bucuresci asia cum se aflá ea inainte cu optu ani, dupa Dictionariulu topograficu si statisticu alu Romaniei de Frundescu. O capitale inse care face progrese cá Bucurescii, merita se o nóscemu si din trecutul ei. O facemu acésta exactu dupa descriptiunea cea instructiva si atragatóre a on. domnu Joanu Ghica precum promiseseramu la timpulu seu; restulu apoi se si'lu cugete si lectorulu, care scie că turcii au esitu din Romani'a numai la anulu 1828 cu 142 de ani mai tardiu decâtu au esitu ei de ex din Bud'a, si că unde in Ungari'a in 136 de ani a fostu numai odata unu resboiu civile (1848/9) in Romani'a resboiele si invasiunile straine, incendiele si devastatiunile au fostu in acelasu periodu si pàna in 1878 fara numeru.

Red. Observ.

**) Bucuri, Radi si Ilari erau Domni feudali, Conti sau Baroni ai Romaniei.

era loculu de schimbu alu productelor in tre locutorii tieriei de susu si tieriei de josu; devenise o piatia de comerciulu unde se stabilise mai multi negutiatori streini; se facuse o trecetóre, unu Ghecedu, cum i dicea Turcii.

Pe la 1550 nu se detronase de totu Tirgoviscea, dara Domni isi aveau aci resiedintia loru de érna; fusese teatrulu a o multime de evenimentu politice. In Bucuresci se petrecuse rescóla boeriloru Parvulesci, predarea episcopiloru si boeriloru de Mircea Ciobanulu pe manele Turciloru si ale Arnautiloru. Pe zidurile lui istoria inscriesce o multime de victorii: Mihaiu gonise pe Turci din cetatea Curtea-Veche luandu-o din manele loru cu asaltu; in curtea lui vistierulu Danu, trecuse sub sabia Romanésca cele doue mii de spahii ai Emirulu; Sfanta-Troitia, sau Radu-Voda de astadi, sarise in aeru cu erbaria lui Sinan-Pasia, urmaritu de aprópe de vitédiulu Domnu.

II. Bucurescii acum o suta de ani.

Daca unu adormitu din timpulu lui Pasvantoglu sau alu lui Hangerliu s'ar descepta astadi in gradina de la Sántu Gheorghe sau in piatia teatrulu, anevoe ar putea spune in ce punctu alu globulu se afla. Si daca asupra acestui nenorocitu orasiu nu ar fi trecut si petrecutu de o suta de ori in susu si in josu sabia, foculu, apa si cutremurulu, Turci, Tatai si Carjalii, Zaporojani, Harvati si Litfeni, Unguri, Muscali si Nemti, si mai alesu Domni vitrigi cu ministri si favoriti ca Veleli, Tzucala si Lahana, elu nu ar avea nimicu de ravnitulu nici Vienei, nici Berlinulu. Orasie unde, candu unu Lichtenstein, unu Schwartzenberg, unu Witgenstein au ziditu o casa sau unu palatu, acelu edificiu a trecut din tata in fiu strabatendu secolu, atinsu numai de mana architectulu si a artistulu, marinduse si impodobindu-se pe din intru si pe din afara din generatiune in generatiune cá se devie o carte impetrita pe care se póte ceti istoria familii si a orasiulu; in vreme ce in Bucuresci palaturile Domnesci, monastirile si casele boeresci s'au prefacutu in cenusie si in ruina de câte trei si

patru ori pe secolu, fara sa lase macar urma de esistentia si de marimea loru. Unde se mai pomenesce astadi de palatul Curtea-Veche, de casele vistierulu Danu, d'ale Vacaresciloru, d'ale Dudesciloru, de palatul Domnescu din délulu Spiri care, siase ani dupa terminarea lui, era prefacutu intr'o marétia ruina cu numele de Curtea-Arsa. Sa damu aci unu specimenu de guvernele de la noi acum si vre o opt-dieci de ani:

Pe la 1786, dupa unu lungu siru de Domni arendasi, Sultanulu miluise tiéra cu unu felu de maniacu, o féra de mare, unu grecu din mica insula Lipso de langa Parosu, ajunsu pilotu alu flotei imparatesci, dupa ce fusese piratu; omu fara alta invetiatura decâtu cunoscentia stanciloru si a banceloru de nisipu din Archipelu, hydrographia studiata jafuindu caicele si corabiile care aveau imprudentia d'a se incurca printre Sporade si Ciclade. Sultanulu ilu scia omu de actiune si'lu trimisese se Domnésca asupra tieriei Romanesci cá sa stringa ostire de crestini se bata pe Principele Coburg. Se mirá singuru de noroculu ce'lu gasise, si 'si facea risu de Domnie. Intre altii adusesse cu densulu pe unu tovarasiu alu seu de meseria, pe unu Sava din insula Patmosu, celebru mai in urma sub numele de Caminaru si de Bimbasia Sava, jafuia si chinueta, éra epoc'a apelpisitoru (ή εποχή των απελπισμένων) cum ii dicea chiaru Grecii. Candu nu mai gasia materie imposabila cá se' si potolésca nesatiulu de bani, se trediea turbatu din somnu, trimitea de'i aducea pe câte unu boeru sau pe câte o cocóna bogata, ii primia cu tóta cinstea, cu ciubucu si cafea, le vorbia cu blandetie; dara pe candu le lauda meritele si servitiile către tiéra, de o data incepea se plànga si se se bata cu pumnii in capu spuindule că chiaru in nóptea aceea visase unu visu reu; le spunea că se facea că i vedea pe drumulu Giurgiulu mergendu surghiunu in tiéra Turcésca si că le confisca averile. Candu bietii crescini ajungeau in capulu scarii, vedea visulu Domnescu cu ochii, erau luati pe susu de arnautii curtii si aruncatii intr'unu caru. Domnulu facea un hazu nespusu se scóta capulu pe feréstra, cindú esiau din curtea palatulu, si se le

Simtiulu de dreptu e radecina întregului arbore. Dacă radecina nu e sanetósă și se usuca în bolovani și nisipu sterile, apoi tóte celelalte sunt ilusiuni: candu sosese uraganulu, întregu arborele e desradecinat.

Dara . . . trunchiulu și verfulu au avantagiulu că se potu vedé, pe candu radecinele sunt ascunse în pamentu. Influentia disolvante ce eserčićia legile nedrepte și institutiunile rele de dreptu asupra simtiului morale de dreptu alu poporului isi are loculu sub pamentu, în regiunile pe cari unii politici diletanti nu le credu demne de a loru atentiune. Ei privescu numai verfulu maiestosu, éra despre veninulu ce se ridica din radecina la verfu n'au nici o idee. *Despotismulu inse scie de unde trebuie se'si încépa lucrulu că se restórne arborele.*

Nu se atinge de verfu, ci'i nimicesce radecina. Ori-ce despotismu si-a luat începutulu cu violarea dreptului privatu și cu despoierea individului de drepturile sale. Lucrarea terminata, arborele se restórna de sine. De aceea trebuie se i-se opue resistintia în punctulu acesta și vechii Romani sciura fôrte bine ce facu, candu, pentru unu atentatu la castitatea și onórea unei femei, resturnara mai ántaiu regalitatea și apoi decemviratulu.

A nimici simtiulu liberu de dreptu alu tieranului prin inoposite și greutati; a pune pe cetatianu sub tutela politiei și chiaru permisiunea'i de caletoria a o face dependente de unu pasportu; a lega cu lantiulu péna scriitorului; a pune inopositele dupa placu și gustu, nici unu Machiavelli n'ar fi fostu în stare se invente altuceva mai nemeritu pentru nimicirea simtiului virile de dreptu alu unui poporu și a asigura mai putina resistintia intrarii despotismului. Si naturalmente, aceeași pórtă, ce se deschide despotismului, remane deschisa și inamicului din afara, și numai candu despotismulu a sositu, numai atunci întieptii ajungu la tardia cunoscintia, că fortia morale și simtiulu de dreptu alu poporului ar fi trebuitu se fia cea mai puternica arma în contra inamicului esternu!

În același timp, pe candu tieranulu érá obiectulu arbitrarului feudale și absolutu, imperiulu germanu a perdutu Alsaci'a și Lorena. Cum ar fi potutu simti pentru imperiu, candu ei se desobicinuisera de a se mai simti pe sine insusi?

A nóstra e vina dacă întielegemu invetiamentele istoriei numai atunci, candu e prea tardiu. Nu e ea de vina pentru acésta, că-ci le predica totudeauna, cu voce puternica și resunatóre.

Fortia unui poporu e identica cu fortia simtiului seu de dreptu. Cultivarea simtiului nationale de dreptu e cultivarea sanetatii și fortiei unui stat.

Prin acésta cultura nu întielegemu scóla și

strige: καλόν κατεβοδιον αρχοντα! (calatorie buna boierule). A doua di o siaica se innecă în Dunare sau desbarcă la Ruscicu înca o familie de esilati. Fratii Nicolae și Manole Brancovénu, Constantinu și Scarlatu Ghica, Dumitrache Racovitia, Enakitia Vacarescu cu fiu-seu Alecu, erau surghiuniti la Chio; Pana Filipescu cu fii lui Nicolae și Constantinu la Cipru, Lussandra Campinénca cu copii érá închisa în temnitia de la Edicale (sapte turnuri) din Constantinopolu, familia lui Cantacuzino Magurénu érá tramisa la Novi în Bulgaria și o multime de boeri tineri luati cu sila în armata Turcésca și trimisi se se bata cu nemtii cu códa.

Dupa prandiu, resturnatu într'o caléscă poleita, trasa de patru cerbi cu córnele de aur, esia la preumblare inconjuratu de cîiohadari cu fuste albe și cu islice rotunde de samuru în capu, de arnauti și de sioitarii cu caciuli lungi de postavu pestritiu, împodobite cu códe de vulpi și cu clopotiei care jucau chiocecurile pe lănga trasura Domnéscă; se strambau la trecetori și insultau femeile cu vorbe și cu gesturi nerusinate. Cu astu-felu de alaiu mergea, de'si bea cafeaua și ciubuculu lănga havusulu din frumosulu chioscu de la Isvorulu tamaduirei, în sunetulu surlorului și tobelorului, alu meterhanelei și tumbelichiurilor.

Diminétia în diori de diua, calare pe tabla basia, calu arapescu, pe care, dupa esemplu lui Caligula, ilu imbracase cu caftanu de cluceru mare, cu picioréle góle în iminei rosii, cu manicule suflecate până la subtióra alerga în fuga mare pe ulitile Bucurescului strigandulu cătu putea: Iangân Vaaar!! (foc).

Cându câte unu boeru isi luá ánima în dinti și indrasnia se'i vorbéscă de nenorocirile tieriei, se'i propue vre o mesura pentru a'i mai alina durerile, elu i respunde în batjocura, că dacă ar fi voitu Dumnedieu cu tiér'a, nu'lu trimetea pe dinsulu Domnu . . .

Astu-felu de Domnu érá Mavrogeny.

În putini ani secase tóte isvórele de bogatie. Domnia mai multu din Ruscicu de unde se aruncă că unu croncanu asupra satelor și orasielor, pustiindu-le și jafuindu-le ori de câte ori putea se se strecóre printre puncturile ocupate de ostrile austriace, până cându Celebi Hasan Pasia Ruscicuului a pusu de i'a luat capulu; atunci s'au liberatu familiile surghiunitilor și refugitii s'au întorsu la caminele lor.

(Va urmă.)

instrucțiunea, ci punerea în pracsă a legalității în tóte relatiunile vietii. Mecanismulu esternu alu dreptului nu e de ajunsu pentru acésta: elu póte fi atátu de perfectu și de bine condusu, în cătu se domnéscă cea mai mare ordine și totusi se póte că pretensiunea de mai susu se remaie neimplinita.

Lege și ordine au fostu și iobagia, inopositulu protectionistulu alu Jidanului și mai multe alte axiome și institutiuni de dreptu din unii timpi trecuti, cari se aflau în cea mai flagrante contradicere cu cerintiele unui simtiu de dreptu puternicu și necorruptu: prin ele statulu a pagubitu mai multu de cătu cetatiénulu, tieranulu și Jidanulu de densele apesati.

Firmitatea, claritatea, determinarea dreptului materiale, inlaturarea axiomerului ce se afla în contradicere cu simtiulu de dreptu în tóte sferele dreptului — nu numai în a celui privatu, ci și în alu politiei, administratiunii și legislatiunii financiare, — independentia tribunalelor, perfectionarea cea mai posibilă a institutiunilor de procedura, éta cea mai sicura căle pentru prosperarea fortiei statului, mai sicura de cătu cea mai mare urcare a bugetului de resbelu.

Ori-ce decisiune arbitrara séu nedrépta, pe care o da séu o sustine fortia statului, e o strictatiune a simtiului nationale de dreptu și prin urmăre a fortiei nationale, o pecatiuire în contra ideiei de dreptu, care isi resbuna în contra statului și pe care adesea trebuie s'o platésca scumpu, cu procente mari, și la inprejurari ilu póte costa și o provincia intréga!

Fireste că noi suntemu de parere că statulu se nu evite asemenea pecate numai din consideratiuni de utilitate, ci din contra credemu, că e de cea mai mare și mai sublima datorie a sa se realisedie acésta idee pentru propria'i valóre. Acésta inse e o aiurare doctrinara și nu vomu muștrá pe omulu de statu și pe politiculu practiculu, dacă nu respunde acestoru cerintie printr'o despretiuitóre radicare din umeri. De aceea amu accentuatu pentru densulu partea practica a lucrului, pentru care posedă deplina întielegere, că-ci în punctulu acesta ideea dreptului și interesulu statului mergu mână în mână.

Unu dreptu reu nu 'i póte resiste multu timpulu nici celu mai virile simtiu de dreptu: se tempesce și dispăre, fiindu-că esentia dreptului este, precum amu disu, mai de multe-ori actiunea.

Libertatea actiunii e pentru dreptu ceea ce aerulu e pentru flacara: a 'i-o respinge séu a 'i-o restringe, însemnédia a'lu sugruma!

J. G. Baritiu.

Romania.

Proclamarea Regatului.

(Urmare.)

La órele 2, Maiestatile Loru au facutu intrarea Loru în sala Tronului, unde se afla adunatu unu fôrte mare numeru de particulari, domni și dómne, precum și tóte dómnele „Societatiei de bine-facere Elisabeta Dómna“. Principele Dimitrie Ghica, vice-presedintele acestei societati, a prezentatu Reginei unu frumosu buchetu. Maiestatile Loru S'au întretinutu în timpulu de o ora cu persónele presente, respundendu, în modulu celu mai gratiosu, la felicitările ce Li se exprimau.

* * *

La órele 3, Regele și Regina a primitu delegatiunea „Societatiei de dare la semnu, București“, compusa din d-nii Em. Florescu, Ern. Resch, G. Reiter, M. Vilag, E. Coni, A. Lensiu, A. Jónidi și J. Weiss.

D. Emanuel Florescu a adressatu Maiestatiloru Loru, în numele societatiei, urmatóarele cuvinte:

Augusti Suverani!

De câte ori dile frumóse aparú pe cerulu scumpei nóstre patrii, Societatea de dare la semnu, București, se simte mandra și fericita de a se asocia și densa miscarei entusiaste a întregi natii.

În urma actului maretii și patrioticu, seversitu în diua de 14 Martiu, de unanimitatea reprezentatiunei legale a tieriei și aclamatu cu bucurie de vocea puternica a poporului, societatea tirului vine, cu celu mai profundu respectu, prin delegatii sei, se aduca la pitiórele Tronului Maiestatiloru Vóstre felicitatiunile și urările cele mai sincere și calduróse, vine se salute din adenculu ánimei pe Regele și Regina Romaniei, se salute cu aceeași iubire pe Augustulu seu membru onorificu, Carolu I.

Se trairi, Inalte Maiestati, pentru înflorirea Regatului și fericirea poporului Vostreu!

Regele a multumitu pentru sincerile urari exprimate de „Societatea de dare la semnu, București“, în care figurédia că membru onorificu, și care urmădia cu perseverantia patrioticulu seu scopu, de a mantiné și desvolta la romani traditionala și barbatésca deprindere a armelor.

* * *

În acea di s'au înfacisiatu Maiestatiloru Loru d-nii rabini ai ambelor comunitati israelite din București, veniti spre a aduce Regelui și Reginei felicitările lor.

D. dr. Beck, predicatorulu templului choralu, dupa o scurta invocatiune estrasa din Talmud, a pronunțiatu urmatóarele cuvinte:

Maiestatile Vóstre!

Una dintre datoriele cele mai sfinte ce ne prescrie religiunea mosaica, professata de noi, este credintia cătra Augustulu Suveranu și supunerea legiloru tieriei.

Apropiindu-ne de treptele Tronului Maiestatiloru Vóstre, pentru a esprima felicitările nóstre și pentru a depune în numele clerului israelitu din Capitala închinatiunile nóstre, ne indeplinimu și o porunca religiósă.

Că până astadi, vomu înduplecă și în viitoru pe credintiosii nostri se se intréca cu concetatenii lor de alte credintie, întru împlinirea consciintiósa și stricta a tuturor datoriloru impuse de Statu. Nu vomu încetá se îndreptamu pururea rugele nóstre cele mai ferbinte cătra Atotu-Potintele, că se aiba în Sfanta Sa paza pe Maiestatile Vóstre, se dea tieriei pace și linisce, că se'si desvólte tóte poterile, atátu materiale cătu și intelectuale, că se póta pasi necontentitu pe calea progressului și a civilizatiunii, a gloriei și maririi.

Se traiasca M. S. Regele Carolu I!

Se traiasca M. S. Regina Elisabeta!

Se traiasca Romani'a!

La rendulu seu, d. Josifu ben Senioru, loctiitoru de rabinu, s'a exprimat precum urmădia:

Sire!

În calitate de siefu alu clerului comunitatii israelite de ritu spaniolu, din Capitala, plinu de bucuria pentru înaltierea Statului romanu la Regatu, chiamu, din adenculu sufletului, bine-cuventarile Cerului, care a protegiatu pe Patriarhii nostri Avramu, Isacu și Jacobu, asupra Maiestatiloru Vóstre și a Regatului romanu.

Traiasca M. S. Regele Carolu I!

Traiasca M. S. Regina Elisabeta!

Traiasca Regatulu Romaniei!

Regele a multumitu d-loru rabini în modulu celu mai afabilu, pentru urările exprimate de d-loru.

* * *

Maiestatile Loru au primitu asemenea pe d-nii A. Siontiu și Marinu Alesandrescu, studenti ai facultatiloru de dreptu și de sciintie, și delegati din partea societatii scientifica-literara Tinerimea-romana, spre a presenta Regelui adresa de felicitare ce s'a cititu în coprinderea urmatóre:

Maiestate!

Societatea scientifica-literara Tinerimea-romana, dela membrii careia atarna o parte din lantiulu sperantiloru Romaniei, vine se afirme, cu ánima și inteligentia, că se însufletiesce de faptele mari ale betraniloru parinti, și că iubesc și saluta pe Regele și Regina Romaniei.

14 Martiu 1881 vine se afirme și elu, la rendulu seu, că Romanii n'au fostu meniti că se servésca numai de zidulu de care se se strivésca valurile barbare; nu, elu vestescă că geniulu viitorului trebuie se isi desfasiure aripele și se lase urme neperitóre în cartea omenirii, precum sangele, din ánimile parintiloru, a lasatu martiri pe altarulu memoriei nationale.

Regala di comanda Romaniloru se'si armeze spiritulu cu caracterulu neaternarii, și se se înaltie, prin ostenála lucruriloru lor, fara a mai astepta ajutorulu altora, că-ci numai astfelu propasirea nationala va merge departe pe calea civilizatiunii.

Regelui 'I dice se stea de-a pururea în sufletulu poporului Seu, și se fia „centrulu sufletelor mari.“

Fericirea poporului, veselie timpuriloru și înaltirea faptelor, nu le va aduce de cătu „unirea gândiloru și simtiriloru mari.“

Si de si Romanii pare că sunt în „diminétia desteptarei“, totusi voru potea seversi fapte cari se resune departe de Romani'a.

Regele fia dara centrulu sufletelor mari si intindia o mana bine-voitoare càtra iubirea tieranilor dunareni, si numele de Carola I, gravatu de ànima romana, v'a trece in „cartea memoriei nationale.“

Èra noi, vlastare ale Romaniei, vomu lucra cu ànima si inteligentia, rugandu ferbinte Providentia se conduca pasii Regelui si ai Reginei pe calea faptelor mari nationale, pentru cà din ele se crësca gloria si prosperitatea Romaniei.

Traiasca Regele, si fia'l faptele mari, era dilele fericite si incinse de iubirea Romanilor!

Traiasca Regina, mangaierea ranitoru, si Cerulu bine-cuvintedie ànima si mana ce se va intinde sermaniloru!

Èra Romani'a traiasca si muncësca, pentru cà din munca ei se èsa aerulu liberu pe care se ilu póta inghiti ori-ce sufletu romanescu!

Maiestatea Sa Regele a multumitu d-loru delegati si i-a insarcinatu a fi pe lãnga Societatea Tinerimea romana interpretii Inaltei Sale satisfactiuni, pentru frumoşele si patrioticele sentimente exprimate in acèsta adresa. (Va urmã.)

Catedrala din Bucuresti.

Calinicu.

Cu mila lui Dumnedieu Primatu alu Romaniei.

Iubitorilor de Dumnedieu, fratiloru episcopi, iubitorilor de buna cuviintia si podópa casei Domnului, prea cucerniciloru archimandriti, stareti si egumeni, prea cucerniciloru protoerei, cucerniciloru preoti si tutuloru iubitorilor de Christosu fii ai biserice si cetatieni ai pamentului Romaniei. Daru voue si pace de la Domnulu nostru Isus Christosu si dorintia ferbinte de mantuire si vecinica fericire in Domnulu, din partea Smereniei Nòstre.

Una din cele mai frumoşele insusiri ale dreptu-credinciosului nostru neamu Romanescu, a fostu pururea iubirea si devotamentulu càtre biserica, respectulu si pietatea càtre religie. Dovada cea mai vie a acestoru laudabile sentimente sunt nu numai monastirile, schiturile si bisericile respandite pe tóta intinderea teritoriului Romanu si numeroşele danii cu cari erau inavutite, dar inca bunii si generosi nostri strabuni priveau cà unu actu de vrednicie, cà unu placutu prinosu adusu Domnului, càndu inaltiau sau ajutau la infiintierea de sante locasiuri, chiaru si peste hotarele tieriei, acolo, unde era nevoie a sprijini si intari legea nòstra creştinësca.

Acestu minunatu aventu de credintia si de evlavie a luat nastere cu inceputulu chiaru a celor doue principate Romanesci, si elu a urmatu totu mai viu si mai statornicu in mijloculu schimbariloru si nestatorniciei timpuriloru si a lucruriloru omenesci. Cei mai mari si straluciti Domni munteni si moldoveni, insemnau biruintiele ce repurtau armele lor cu monumente religioşele, biserici si monastiri, in cari se cantau laudele a Totu-Puternicului, pentru ocrotirea neamului Romanescu; si dela cei mai mari dregatori politicesci si bisericesci, pana la cei mai mici si smeriti poporani, fia-care aducea dinarulu seu la edificarea Dumnediesciloru locasuri. Astu-felu se facu cà in acele timpuri turburate sânta nòstra biserica intrupa si chediasui in sine, ca o adeverata mama nutrice, insasi fiintia si nationalitatea nòstra, si de acolo veni acea dragoste reciproca, acele legaturi stranse si nedespartite, cari unescu la noi biserica cu poporul, cà-ci in tôte imprejurarile, bune sau rele, cu poporul s'a inveselit, cu poporul s'a intristatu si biserica.

Dar, iubitorulu, daca una lãnga alta au statu in totu-dea-una natiunea si biserica, daca mare si nepregatata a fostu darnicia credinciosiloru, rare ori furtunele si incercarile grele cari au venitu peste tiéra i-au lasatu ragadiu cà se póta radica edificii maretie, biserici de acelea monumentale si imposante, cum se vedu in alte parti, unde sigurantia si dainuirea pazei a permis omeniloru a se indeletnici cu asemenea lucrari, cari ceru munca linistita si urmata intr'unu lungu siru de ani.

Afara de fòrte putine esceptiuni, intre cari se póte cita stralucita si singura in felulu ei biserica de la Curtea de Argesu, mai tôte vechile nòstre constructiuni religioşele póta caracterulu nesigurantei si alu sbuciumarii timpuriloru de atunci. Daca la adapostulu muntiloru si a positiuniloru mai ocrotite se gasesce câte o monastire sau biserica mai importanta, in orasiile nòstre deschise si asia de lesne espuse pe acele vremi incursiuniloru vrasimasiloru legei si neamului nostru, mai nicairi trecutulu nu ne-a lasatu vre unu edificiu, fia religiosu, fia chiaru profanu, in proportiuni mai largi si mai imposante. Bucurestii chiaru, capitala tieriei, scaunulu Domniei si alu inaltelor autoritati ale Statului, de si coprinde in sine unu mare numeru de

biserici, nu are inse nici pâna astadi o Mitropolie, care, prin exteriorulu si proportiunile ei, se corespondia cu insusirile unei biserici catedrale.

Patrunse cà si noi de acèsta lipsa, simtind'o cu aceeaşi mahnire cu care de multu o simtieam si noi, mai multe persóne respectabile s'au adresatu catre noi, invocându-ne solitudinea spre a face o chemare càtre toti credinciosii Romani si a ruga pe fia-care se contribuiesca cu ceea ce dragostea sa càtra biserica si mijlócele sale ilu îndemna a face pentru unu scopu pe atátu de placutu lui Dumnedieu pe càtu si de nobilu si de patrioticu. Amu crediutu cà datoria nòstra de pastoru ne impune a da cursu acestoru pioşele si in adeveru multu simtite dorintie, si spre acestu finitu ve facemu, iubitorulu si dreptu credinciosiloru crescini, apelulu celu mai ferbinte care póte esi din sufletulu unui smeritu servitoru alu Domnului si alu santei sale biserici.

Si càndu s'ar putea mai nemeritu si mai bine apela la netagaduitele sentimente religioşele ale Romaniloru, de càtu astadi, càndu nemarginita pronie cerësca, care de secolu s'a intinsu asupra acestei tieri, ne-a datu in timpii din urma dovedile cele mai pipaite ale bunetatiei sale? Ore evenimentele mari si importante prin cari cu atâtea succesu a trecut natiunea nòstra, in aceste ultime douedeci de ani, si pe cari chiaru generatiunea de astadi le-a pututu vedea implinite, nu sunt ele semnele cele mai manifeste ale protectiunii Divine? Se ne aducemu aminte unde eramu inca la 1858 si unde suntemu astadi. Din doue provincii despartite, slabite si umilite prin indelungi suferintie, s'a facutu o singura tiéra cu vitalitate puternica, Romania, sub gloriosulu sceptru alu nobilei odrasle dintr'o tulpina imperatësca din cele mai stralucite. A totu-puterniculu reinviadia drepturile nòstre strabune, precum din mormentu a inviatu Domnulu pe credinciosulu Lazaru! Sub Carolu I. Patria, proclamata suverana si independenta si inaltata apoi la rangulu de regatu, se recunòste astu-felu de tôte Statele! In fine, Dumnedieu lu parintiloru nostri, care ocrotea odinóira pe ostasii Romani la Rahova si la Calugareni, ocrotesc pe demnii lor strănepoti la Plevna si Smardanu, si incununa éraşi cu dafinii biruintiei vulturii romanesci, care póta Crucea, semnulu mantuirei! Nu este ore de datoria fia-carui Romanu a contribui la radicarea unui maretu si imposantu templu, spre a multumi celui de susu pentru atâtea bunetati, si acestu templu inaltiatu in capitala Regatului Romanu, nu va fi elu totdeauna si casa Domnului si falniculu monumentu religiosu alu natiunei?

Credemu cà nu in zadaru se va face apelu la traditionala generositate si darnicie a Romaniloru; mai alesu càndu acèsta generositate si darnicie are unu scopu atátu de inaltu, acela de a dovedi generatiuniloru viitoare nestramutata credintia si religioşa pietate a neamului nostru.

Veniti dara, iubiti frati si fii sufletesci, veniti de contribuiti la una din cele mai nobile si mai frumoşele tapte religioşele si nationale, care va fi datu a se saversi de càtre generatiunea de astadi, care este deja bogata in atatea patriotice si maretie fapte. Veniti mai alesu si voi, iubite fiice in a caroru ànima arde nestinsa candela a credintiei, spre a lumina pe sotii, pe fratii, pe copii vostri, veniti si aduceti sprijinulu si concursulu vostru acestei opere placute lui D-dieu.

O asociatiune mare, cu scopulu acesta, la care póte participa ori-cine, unu comitetu centralu alu ei, compusu de totu ce Romania are mai importantu, si comitete ajutatóre se instituiescu in capitala si in fia-care judetiu; numele membriloru societatiei si donatoriloru, si sumele ce voru da fia-care, se voru trece in registre ad-hoc, cari voru sta apoi pururea la altarulu Domnului.

Sumele adunate se voru depune imediatu la Banca Nationala. Despre ele Societatea va primi in fia-care anu, àntaia Dumineca dupa Pasci, dare de sèma, pâna la terminarea Catedralei.

Dati, ve rugamu credinciosiloru, fia-care obolulu vostru; darulu càtu de modestu alu saracului va fi totu asia de bine primitu cà si acela alu bogatului, precum a fostu bine primitu si banulu veduvei din Evanghelie; veti avea nepretiuata resplata de la celu care a destinatu pe omu pentru nemurirea si fericirea eterna; dati, si darulu Domnului nostru Isusu Christosu si bine-cuventarea Sa se fia cu voi cu toti, acum si pururea si in vecii veciloru, Amin.

Calinicu.

Correspondentie particularie ale „Observatoriului“.

— Borodulu-Mare, 19 Aprile 1881. Intelligentia romana din centru — Oradea-mare — adressandu o provocare Reverendissimului d. Filipu Teodoru parochu si protopresbiteru in Lugosulu superioru, — si stimabilelui d. Pallady Samuilei posesorulu in Borodulu-mare; — cà se convoce o conferentia pentru alegerea a loru doui delegati nationali la conferentia generale tienenda la 12 Maiu a. c. in Sibiu, — precum si pentru tienuta observanda fatia de alegerile procsime dietale — — — aceea a fostu ascultata — respective conferentia conchiamata pre 14 Aprile stilu nou in Élesd, cà loculu alegerei.

Numitii domni prea cunoscuti zelosi pentru totu ce e romanescu — au si conchiamatu pre diua indicata o conferentia si inca a alegatoriloru romani si magiari cu modalitatea: cà la órele 11 antemeridiane se se consulte alegatorii romani intre sinesi; era la 3 postmeridiane cu fratii magiari din acelu scopu: cà se védia daca fi va ori possibila o cointielegere si solidaritate intre romani si magiari.

Conferentia ficsata pe órele 11 antemeridiane a fostu deschisa prin reverendismulu d. Filipu Teodoru in presentia unui publicu — de si nu prea numerosu!!! dar — alesu; dupa care numai decátu s'a si constituitu, alegându-si de presiedinte totu pre reverendismulu d. convocatoriulu, era de notariu pre subseminatulu.

Acèsta conferentia puru nationale constituita, déjà conscia de sublimitatea misiunii sale a luat in desbateri serioşa scopulu maretu pentru care a arsu, — si a deliberatu asupra urmatóreloru obiecte de interesu comunu nationale, — adeca:

- a) a delegatiloru ei pentru conferentia din Sibiu,
- b) a formarei unui clubu nationalu si
- c) a ablegatului seu dietale.

Cà cine se fia reprezentantii delegati ai acestui cercu electoralu dupa o matora consultare sau acclamatatu reverendismulu d. presiedente si spectatulu d. Vulcanu Josifu, redactorulu „Familiei“ cari si primindu cu multumire increderea, au fostu salutati cu urari de: „Se traiasca.“

Clubulu nationale alegându-si presiedenti pre reverendismulu d. presiedentele alu conferentiei si pre d. Pallady Samuilei — a luat asupra sa obligamentu morale: de a lucra pentru candidatulu seu la viitoare sesiune dietale, inca si in casulu candu fratii magiari n'aru fi de accordu cu candidatulu nostru nationale.

Candidatu de ablegatu alu cercului electoralu de Élesd fu d-lu Vulcanu Josifu, pe carele Atotupotentele Dumnedieu se ni ilu traiasca si se-i ajute cà se védia nisuintiele nòstre coronate cu predarea credentionaleloru!!!

Cu aceste siedintia alegatoriloru nationali s'a inchis de càtra presiedentele, dar numai pentru cà se deschidia cea mixta de dupa médiadi, si acèsta — fia in ora buna disu — in adeveru ne-au surprinsu, cà-ci deschidendu reverendismulu d. Filipu Teodoru si asta consultare, espunendu motivele de cari natiunea e condusa intre imprejurarile presenti ne mai suportabile, si in a caroru urmare si-a luat libertate de a-i conchiamu, i-a rugatu cà se-si aléga unu presiedente si notariu, cà adeca se se organisadie.

Aici fu alesu de càtra frati magiari éraşi de presiede presiedentele nostru, si de notariu invetiatoriulu Nagy Gábor.

Organisata acu si acèsta conferentia — dupa ce in firulu provocarei presidiale subseminatulu le-a facutu cunoscute conclusele conferentiei antemeridiane in intregru coprinsulu lor — conferentia acèsta mixta — dicu — acceptandule acele si luandule la protocolu au poftitu se védia pre candidatulu nostru nationale, si apoi se-i audia „Credeulu lui politicu.“

Spre acestu scopu esmitiendu-se o comisiune de 4 individi romani si magiari au mersu dela chiamatu, — si aici trebuie se accentuezu cà in urma unei invitari, d. candidatu insocitu de càtra spectatulu d. Zigre Nicolau a venitu in Élesd si au trasu la ospetaria.

Infatisiandu-se d. candidatu nationale a fostu intempnitu cu „se traiasca“ si „éljen“, — si pasindu in midiolocu si-a enunciatu spre bucuria si indestularea toturoru sentimentele nobile de care este inspiratu si care voiesce a le valora. — In urma s'a mai compusu lista nominala a clubului opositionale dintre alegatorii magiari. — Semnulu solidaritatiei.

Acèsta e situatiunea politica din cerculu electoralu de Élesd, care pre lãnga ce cà ne magulesce, — ne face totu odata se veghiumu cà nu cumva se dormitamu cà fetele neintiepte!

„Acum sau nici odata“ la lucru fratiloru! Semnalulu e datu, inceputulu s'a facutu, si estmodu si Dumnedieu ne va ajuta.

Dringou Teodoru,
preotu gr.-cath. in Borodulu-mare.

Soiri diverse.

— (Consemnarea) delegatiloru ardeleni la conferintia electorala ce se va tinea la 12 Maiu n. 1881 in Sibiu.

Comitatulu Sibiiului: Cerculu elec., Cisanadie: Ilie Macelariu, cons. gub. imp., Joanu Popescu, profesor. Cerculu elec., Nocrichu: Zacharia Boiu, asses. cons., Dr. Ilarionu Puscariu, prots. (Din doue cercuri nu s'au comunicatu numele delegatiloru).

Comitatulu Fagarasiului: Cerculu elec., Colegiulu superioru si inferioru: Alecs. Micu, vicariu, Basiliu Stanciu, cap. in pens., Joanu Romanu, advocatu, Ilariu Duvlea, advocatu. (Alesi impreuna din partea ambelor cercuri electorali).

Comitatulu Hunediorei: Cerculu elec., Orastie: Samuile Popu, avocat, Laurianu Barcianu, not. cerc. Cerculu elec., Dobra: Dr. Lazaru Petco, avocat, Romulu de Crainic, par. gr. or. Cerculu elec., Deva: George Secula, avocat, F. Hoszu Longinu, avocat. Cerculu elec., Hunedóra: Avramu Pecurariu, par. gr. or., Mich. Bontescu, avocat. (Din unu cercu nu s'a comunicatu numele delegatiloru).

Comitatulu Albei infer.: Cerculu elec., Ajudu: Nic. Solomonu, parochu, Lud. Ciato, avocat. Cerculu elec. Mióra (de Muresiu): Beniaminu Popu, parochu, Jacobu Popu, proprietariu. Cerculu elec., Ighinu: Dr. Abs. Todea, conc. de adv., Nic. Florescu. (Din unu cercu nu s'a comunicatu numele delegatiloru).

Comitatulu Bistritia Naseudului: Cerculu elec., Bistritia: Daniilu Lica, avocat, Gavriilu Manu, avocat. Cerculu elec., Naseudu: Joachim Muresianu, Ioanu Ciocanu.

Comitatulu Muresiu Turdei: Cerculu elec., Reghinulu sas.: Patriciu Barbu, avocat, Mich. Orbonasiu, avocat. Cerculu elec., Gernesigu: Alecs. Ternoveanu, preotu, Galat. Sagau, preotu. (Alesi impreuna din partea ambeloru cercuri. Din 3 cercuri nu s'au comunicatu numele delegatiloru).

Comitatulu Turda Ariesiului: Cerculu elec., Turda: George Baritiu, redactoru, Dr. Ioanu Ratiu, avocat. Cerculu elec., Muresiu-Ludosiu: Jacobu Bologa, cons. in pens., Petru Vlasa. Cerculu elec., Vintiulu de susu: Visarionu Romanu, directoru, Anania Moldovanu, avocat. (Din unu cercu nu s'a comunicatu numele delegatiloru).

Comitatulu Solnocu-Doboca: Cerculu elec., Lapusiulu ung.: Ioanu Siovrea, adm. ppesc., Dr. Ioanu Colceriu, medicu. Cerculu elec., Deesiu: Gavrilu Manu, avocat, Aug. Munteanu. (Din 3 cercuri nu s'au comunicatu numele delegatiloru).

Comitatulu Brasiovului: Cerculu elec., Sacele cerculu de josu: Radu Popea, parochu. Irimie Verzea, parochu. Cerculu elec., Sacele cerculu de susu: Dr. Nic. Popu, profesor, Dr. Ioanu Bozocanu, profesor.

Comitatulu Ternavei mici: Cerculu elec., St. Martinu cerculu sup.: Vas. Zehan, avocat, Ioanu Horsia, parochu. Cerculu elec., St. Martin cerculu inf.: Zach. Brannu, adm. ppesc., Alec. Neagoi, propriet.

Orasiulu Brasiovu: Cerculu I., Nic. Strevoiu, avocat, Dr. Aur. Muresianu, redac. Cerculu II., Diamandi Manole, comer., Ioanu Lengeru, avocat.

Orasiulu Sibiiu: Cerculu I., Nic. Popea, vicariu archiepp., Nic. Cristea, asses. cons. Cerculu II., Dr. Ioanu Borcia, avocat, Dem. Comsia, profesor. (Alesi impreuna din partea ambeloru cercuri).

Orasiulu Abrudu: St. Filipu, avocat, J. Gallu, protopp.

Orasiulu Breticu: Dem. Coltofeanu, preotu, P. Const. Dimianu.

NB. In celelalte cercuri electorali din Ardealu, parte nu s'a indeplinitu alegerea, parte nu s'au comunicatu pana acum numele delegatiloru alesi.

— Diin Cerculu elec. alu Muresiu Uioarei se alesera in 8 Aprilie a. c. deputati la conferentia generale: Ben. Popu, vice-protop. Uioarei si Jacobu Popu, proprietariu in Nogilacu.

— (In conferentia electorala) tienuta in 19 crt. la Cosiocna s'au alesu ca reprezentanti la conferentia dela 12 Maiu viitoru din Sibiiu d-nii: Dr. Aurelu Isacu si Ioanu Almasianu, ambii advocati, era ca suplinitoru in casu de lipsa d-lu Ioanu Germanu, preotu in Simbotelecu.

— (Lordulu Beaconsfield †.) O telegrama dela 21 Aprilie au anuntiatu mortea lordulu Beaconsfield.

Benjamin Disraeli, viconte Hughenden d'Hughenden, comite de Beaconsfield, fiulu lui Isac Disraeli, vestitul autoru alu Curiositatiloru literaturii, s'a nascutu la Londra la 21 Decembre o mie optu sute cinci.

D. Disraeli debuta in cariera literara in 1825 printr'unu romanu, Vivian Grey, care fu urmatu de altele: Tinerulu duce, Henrietta Temple, Contarini Fleming, Istoria minunata a lui Alroy, etc.

Dupa o lunga calatoria in Spania, d-nu Disraeli se intorse in Englitera unde se presinta la alegerile de la 1833 ca candidat radicalu. Nu reusi. Fu alesu numai in 1837, dara ca conservatoru (tory).

In 1839, d. Disraeli se casatori cu veduva lui Wyndham Lewis, acarei mare avere si inalta

inteligentia influentia forte multu asupra carierei barbatului seu, multu mai tineru de catu ea si de unu temperamentu prea artistu ca se nu aiba trebuinta de o calaudia.

Contesa Beaconsfield muri la 1872 in versta de 83 ani.

Raliatu mai antai la politica economica a si-relui Robert Peel si ferbinte aperatoru alu doctrinei liberului-schimb, d. Disraeli in 1844 renega tote acele principii si se facu adversarul inversiunatu alu lui R. Peel.

In 1848 partita conservatore intransiginta si prohibitionista ilu recunosc de capu alu ei.

In Februarie 1852, d. Disraeli intra in cabinetulu Derby ca ministru de finantie.

In Februarie 1868 deveni pimu-ministru. Nu remase in acestu postu de catu pana la Decembre 1869, candu fu silitu se se retraga si fu inlocuitu cu d. Gladstone.

Fu din nou primu-ministru in 1874, dupa resturnarea d-lui Gladstone, care ilu inlocui precum se scie, in 1880.

Afara de operile din tineretie mai susu citate, d. Disraeli a mai publicatu Coningsby (1844), Sybille (1845), Tancred (1847), Lothair (1870), si Endymion (1880).

D. Disraeli fu inaltiatu la rangulu de comite de Beaconsfield la 12 August 1876.

Lordulu Beaconsfield era doctoru in dreptu civilu dela Oxford si dela Edimburg, consiliaru privat, administratoru alu Museului britanicu si alu Galeriei Nationale a portretelor, guvernoru alu colegiului Wellington, etc. Fusesse alesu rectoru alu Universitati din Glasgow la 19 Novembre 1873 si apoi fusesse realesu in fia-care anu.

— (Serbare.) Societatea academica „Romania-Juna” din Vien'a si-a serbatu iubileului ei de 10 ani, in presera dilei de St. Pasti — 23 Aprilie a. c. in restauratia „Zum weissen Wolf”, I, Wolfengasse 3, cu urmatoarea programa:

1. „Cuventu de deschidere” tinutu de presidentulu societatii V. Damianu. 2. Istoriculu „Romaniei-June”, discursu tinutu de E. Codru Dragusianulu. 3. „Fantasie caprice” par Vieuxtemps”, executata pe violina de dl. Babianu. 4. „Codreanu”, poesie poporala declamata de Simionu Popu. 5. „Stelele”, romantia de Flechtenmacher, cantata de D. Brateanu acompaniatu pe piano de F. Siulutiu. 6. „The Demdrop (Salon Bluetto) de Favager, executata pe piano de F. Siulutiu. — Toasturi oficiale. 7. „Inceputulu literaturii nostre”, studiu de J. C. Pantu. 8. „Mazurka de Wierabsky”, executata pe violina de dl. Babianu. 9. „Ti aduci aminte”, romantia de Flechtenmacher, cantata de D. Brateanu. 10. „Unu tineru romanu murindu in strainetate”, poesie de Bolintineanu, declamata de T. Bota. 11. „Carnevalu de Bucuresti”, de F. Lorenzo, executata pe piano de F. Siulutiu.

— (Publicatiune) despre contribuirile incurse la comitetulu beusianu in favorea gimnasiului gr-cath. romanu din Beiusiu. A) Pre list'a deschisa cu ocaziunea conferentiei constituante dto. 15 Septembrie 1880 s'au subscrisu de mai multi: 202 fl. (cate pe 4 ani) Mai incolo: un'a actiune dela „Albin'a” in valoare nominala de 100 fl. v. a. odata pentru totdeauna 100 fl. Din ofertele subscrise au solvit pãna aci la cassariulu comitetului: 1. Vasiliu Ignatu avocat in Beiusiu 25 fl. 2. Ioanu Buteanu prof. gimn. in Beiusiu 10 fl. B. Au incursu la cassariulu comitetului: a) Dela unu invetiatoriu romanu Beiusiu 25 fl., b) Georgiu Craciunescu din Belintiu 5 fl., c) Georgiu Secula avocat in Dev'a un'a actiune dela „Transilvani'a” in val. nomin. 100 fl., d) Trapsia colonelu in Olmütz 30 fl., e) Teodoru Papu avocat in Baia de Crisiu a tramisu dela: 1. Joane Inco notariu in Vatia de josu 1.—, 2. Dionisiu Fida notariu in Risculitia 1.—, 3. Petru Gligoriu executoru in Baia de Crisiu 1.—, 4. Alex. Karácsonyi din Ribitia 1.—, 5. Vasiliu Romutia cancelistu Baia de Crisiu 1.—, 6. Simionu Bobaciu not. com. in Cebea 1.—, 7. Szabó István invetiatoriu in Baia de Crisiu 1.—, 8. Ioanu Bulzanu primariu Vatia de susu —.50, 9. G. Padureanu not. in Baia de Crisiu 1.—, 10. Ioanu Loos primariu in Ribitia —.50, 11. Koszferdo Emil adj. pretoru in Baia de Crisiu 1.—, 12. Gyukits Pál —.50, 13. Juliu Eder vice not. reg. in Baia de Crisiu 1.—, 14. Nicolau Hentiu privatieru Baia de Crisiu 1.—, 15. Juliu Jancu preotu rom. Baia de Crisiu 1.—, 16. Dr. Stefanu Erdély medicu Baia de Crisiu 1.—, 17. J. Adamoviciu Baia de Crisiu —.50, 18. Sigismundu Borlea avocat Baia de Crisiu 2.—, 19. Teodoru

Pap avocat Baia de Crisiu 10.—. f) Josifu Ursu preotu romanu Kurtakér dela: 1. J. Ursu 5.—, 2. Eutemiu Bugariu invetiatoru 1.—, 3. Grigoriu Catana invetiatoriu 1.—, 4. Biserica gr. or. romana. g) Dr. Georgiu Popa referente scolariu in Aradu dela: 1. Ioanu Moldovanu referente episcopescu 5.—, 2. Dr. G. Popa ref. scol. 15.—. h) Vasiliu Olariu preotu romanu in Capolnasiu dela: 1. Vasiliu Olariu preotu rom. 2.—, 2. Elisa Olariu preotésa 1.—, 3. Ioanu Siandoru, padurariu in Birchisiu 1.—, 4. Constantin Lazaru in Birchisiu 2.—, 5. Nicolau Sedanu comissariu de securitate Fagetu 2.—, 6. Demetriu Perinu preotu Birchisiu —.50, 7. Georgiu Stefani not. cerc. Berchisiu 2.—, 8. Szögyényi jude cerc. Berchisiu 1.—, 9. Virgiliu Gruescu preotu Saluva —.40, 10. Juliu Fogarasy notariu in Zamu 1.—, 11. N. N. Pojoga —.50, 12. Simionu Dragoiu preotu Valea mare 1.—, 13. Maximu Balanu invetiatoru Valea mare —.50, 14. Szájbély Silv. Valea mare 2.—, 15. Frigyes Imre not. cerc. Capreor'a 1.—, 16. Kis Ferencz inspect. dom. Caprior'a 1.—, 17. Demetriu Carabasiu not. cerc. Batta 2.—, 18. Dionisiu Jonasiu not. cerc. in Sintesci 1.—.

La olalta au incursu la cassariu 172 fl. 90 cr. v. a. asiediati deja in cass'a de pastrare beusiana pe numele gimnasiului, si una actiune in valoare nominala de 100 fl. dela institutul „Transilvani'a”, pentru acarei transcriere s'au facutu pasii necesari.

Datu din siedinti'a IV a comitetului tienuta in 4 Martiu 1881.

Petru Mihutiu, Teodoru Rosiu,
pres. comit. prof. gimn. secret. comitetului.

— (Academia romana,) a inpartitu cele trei premii destinate pentru cele mai bune lucrari literare. Marele premiu Herescu de 12 mii lei a fostu datu d-lui Vasile Alexandri; premiulu Lazaru de 5 mii lei d-lui P. S. Aureliu pentru cartea sa Tiéra nostra; premiulu Eliade de 5 mii lei, d-lui B. P. Hajdeu pentru opera sa Linguistica romana.

— (Revista Scientifica) intra in alu XII-a anu alu existentiei sale. Cu acesta ocaziune Redactiunea dupa cererea unora din noii sei abonati a decisu a face unu mare scadiamentu de pretiu pentru aceia ce dorescu a-si procura colectiunea intréga, seu pe mai multi ani, fiacare anu fiindu brosiatu.

Asia, din pretiulu de 15 lei catu costa abonamentulu anualu, se va potea avea fiacare anu numai:

Cu 10 lei pentru aceia ce voru luá Intréga colectiune, si

Cu 12 lei pentru aceia ce voru luá mai multu de trei ani.

A se adresa, franco, la redactiune, Strada Verde Nr. 8, trimitiendu si costulu.

Redactiunea.

Preturile cerealelor si altoru obiecte de traiu au fostu la 8 Aprile st. n. in Sibiiu:		
Grâu, dupa calitatii	1 hectolitr	fl. 7.10—8.10
Grâu, amestecat	1 „	„ 5.60—6.60
Secara	1 „	„ 5.40—5.80
Papusiou	1 „	„ 3.10—3.50
Ordiu	1 „	„ 4.60—5.—
Ovesu	1 „	„ 2.20—2.40
Cartofi	1 „	„ 1.60—2.—

Cursulu bursei din Vien'a si Pest'a in 25 Aprile st. n.		
	Vien'a	Pest'a
Rent'a de aur unguresca	115.95	116.25
I emissiune de oblig. de statu dela drumulu de feru orient. ung.	89.75	90.50
II emissiune de oblig. de statu dela drumulu de feru orient. ung.	106.50	107.—
Oblig. de statu dela 1876 de ale drumului de feru orient. ung.	93.50	94.—
Inprumutulu drumurilor de feru ung.	132.—	132.3/4
Obligatiuni ung. de rescumperarea pamentului	98.75	98.75
Obligatiuni ung. cu clausula de sortire	97.—	97.—
Obligatiuni urbariale temesiane	97.—	97.—
Obligatiuni urb. temesiane cu clausula de sortire	95.65	95.75
Obligatiuni urbariale transilvane	97.—	95.75
Obligatiuni urbariale croato-slavone	98.—	—
Obligatiuni ung. de rescumperarea decimelei de vinu	96.25	96.25
Datorie de statu austriaca in chartie	77.05	77.10
Datoria de statu in argintu	78.05	88.—
Rent'a de aur austriaca	93.90	94.—
Sorti de statu dela 1860	131.—	132.50
Actiuni de banca austro-ung.	826.—	826.—
Actiuni de banca de creditu ung.	317.—	300.—
Actiuni de creditu aust.	302.50	318.20
Sorti unguresci cu premii	116.25	117.—
Argintu	—	—
Galbini imper.	5.55	5.56
Napoleonorulu	9.30	9.31
100 marce nemtiesci	57.35	57.40

Editoru si redactoru responsabile: G. Baritiu.
Tipariulu lui W. Kraft.